

Ode aan Arnhem van burgemeester Ahmed Marcouch

Arnhem, 29 juni 2020

Lief Arnhem,

Als ik 's ochtends op mijn fiets stap en afdaal naar het centrum van de stad, dan zie ik hoe jij ontwaakt - de bakker bakt brood, de kinderen gaan weer naar school, de winkeltjes stallen hun waar uit voor nieuwsgierige klanten. En elke keer als jij je markt opbouwt, begint het bij mij te kriebelen. Wanneer je inpakt, heb ik meteen weer heimwee naar je levendigheid.

Want als ik aanschouw hoe jij tot leven komt, dan realiseer ik mij hoe mooi je bent. Terwijl de ochtendzon jou langzaam in het licht zet, komt jouw eigenheid met onstadse groene pracht zichtbaar tevoorschijn.

Mijn liefde voor jou komt niet alleen door je uiterlijk vertoon, maar ook om wie je bent als het even tegen zit. Je staat altijd klaar om te helpen in nood, om een handje toe te steken als dat nodig is, om dingen voor anderen te doen uit de liefde uit je hart.

Van de Randstad tot Berlijn; niemand gaat aan jou voorbij. Ik zie jouw verbondenheid met de wereld: want de wereld leeft met ruim 100 nationaliteiten in jou. Zij geven kleur, en maken van jou de genoeglijkste, de rijkste. Maar jij sluit ook jouw ogen niet voor de verantwoordelijkheid van een oudste. Want als hoofd van de Gelderse familie huis jij het bewind, de weegschaal en het zwaard.

Lief Arnhem, zelfs je gemopper af en toe - ben ik gaan waarderen. Dat toont je betrokkenheid. Je noordelijke en zuidelijke temperament zijn een bron van energie. Jij bent innovatief, ondernemend en wint veel met sport.

Zittend achter mijn bureau in het Duivelshuis kijk ik uit op jouw veerkrachtige levenswerk. 75 jaar geleden stond nog slechts een geraamte wijzend als een vinger naar de hemel. Nu gloreert de Eusebius met in zijn kielzog iconen die onze Nederlandse identiteit herbergen in z'n puurste vorm. Het boek van Rozet, de Canon van het Openluchtmuseum; jullie zijn een schot in de roos. Want in het besef waar we vandaan komen, zit het levensonderwijs voor onze toekomst.

Jouw verleden heeft littekens achtergelaten, maar je ook gemaakt wie je bent. Nog dagelijks vervoert Frost mijn gedachte naar het offer van deze stad, én hoe Matser ons weer thuis liet komen. Daardoor blijven wij zien waarvoor we zijn gevallen. Het leert ons ook dat wij elke dag voor elkaar moeten vechten. Opdat wij zichtbaar onszelf kunnen zijn.

Lief Arnhem, je bent vooral uniek. Met creativiteit leer jij de wereld écht kijken. Jouw dans, de snaar die jouw muziek raakt en je modieuze gevoel voor schoonheid; alles staat jou, maar toch vooral geel en zwart.

Er blijft nog zoveel te ontdekken. Ik blijf nieuwsgierig. Geen Londen of Parijs. Jij bent zo jezelf en als niemand anders.

Jij bent Enem.

Ahmed Marcouch